

[Justitsministeren.]

skabsreglerne forudsætter, at der skal være mulighed for klage til højere administrativ myndighed, og at klage inden for en vis kortere frist skal have opsættende virkning, således at udlændingen har ret til at forblive i det pågældende land, indtil der er blevet taget stilling til hans klage. De nævnte afgørelser foreslås derfor henlagt til politiet med justitsministeriet som klagemyndighed, og klage inden 3 dage tillægges opsættende virkning. Forslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at udlændingen kan forblive her i landet, indtil der foreligger en afgørelse vedrørende hans ansøgning om opholdstilladelse. Disse forbedringer af udlændingens retsstilling er i øvrigt i overensstemmelse med principperne i den nordiske udlændingekomiteés forslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal tillade mig for det høje ting af fremsætte forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Ændring af reglerne om byggegodtgørelse).

Den foreslåede ændring af momslovens § 30 skal ses i sammenhæng med boligministerens lovforslag, hvorefter byggegodtgørelse til bolig- og institutionsbyggeri henlægges til boligministeriets område. Den foreslåede overflytning må ses som et udtryk for, at fastsættelsen af momsgodtgørelsens størrelse i højere grad er et boligpolitisk end et skatopolitisk spørgsmål og derfor mere naturligt henhører under boligministerens end under finansministerens område. Hertil kommer, at overflytningen betyder en forenkling af administrationen. Hidtil har finansministeren efter forhandling med boligministeren fastsat bestemmelserne om byggegodtgørelse, der så er blevet administreret af toldvæsenet i samarbejde med bygningsmyndighederne. Godtgørelsen til bolig- og institutionsbyggeriet er en kvadratmetergodtgørelse, og de nærmere regler herom er opbygget på grundlag af bestemmelser om boligrum, udenomsrum, arealberegning osv., der er fastsat af boligministeren. Vi har derfor også fundet det hensigtsmæssigt, at området med kvadratmetergodtgørelse

nu henlægges til det ministerium, der har den byggetekniske viden. Toldvæsenet skal fremtidig kun foretage *udbetaling* af godtgørelsen til de byggerier, der får kvadratmetergodtgørelse, og det er navnlig af kontroltekniske grunde, at toldvæsenet skal bibeholde udbetalingsfunktionen for dette byggeri. Det vil nemlig kun være toldvæsenet, der kan kontrollere, at der for et byggeri ikke både udbetales kvadratmetergodtgørelse og opnås fradrag for afgift efter momslovens regler herom.

Den foreslåede bestemmelse, som skal erstatte bestemmelsen i momslovens § 30, dækker kun et lille område af den hidtil gældende godtgørelsesordning. Men det er til gengæld meget vigtigt, at byggeri af fabrikker, værksteder og lagerbygninger sikres en stilling på linie med det byggeri, som opføres af registrerede virksomheder til egen brug, idet disse jo får fradrag for afgiften af byggeriet efter momslovens fradragsregler. Det drejer sig her om neutraliteten mellem erhvervsvirksomhederne, og det er fundet rigtigst, at toldvæsenet også fremover administrerer dette specielle område, hvor godtgørelsen i øvrigt ikke er teknisk baseret på boliglovgivningens regler.

Da lovforslaget er ganske kort, og da de ledsagende bemærkninger formentlig tilstrækkeligt præciserer forslaget, skal jeg herefter anbefale forslaget til lov om ændring af merværdiafgiftsloven til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Valbak): Jeg skal herved fremsætte forslag til folketingsbeslutning om tandlægevæsenet m. v.

Til trods for, at de samlede udgifter til tandbehandling udgør ca. 1 milliard kr. årligt, er tandlægevæsenet en mindre påagtet del af det samlede sundhedsvæsen. En væsentlig årsag hertil er formentlig bl. a., at behandlingen af tændernes sygdomme her i landet er udskilt fra det almindelige lægevæsen. De moderne social- og sundhedspolitiske målsætningers opfyldelse er da også fortrinsvis taget op til konkret udformning på det sociale og lægelige område, i meget mindre grad på det tandlægelige område.

Med forslaget om en analyse af tandlægevæsenet m. v. kan der gives et bidrag til, at problemerne omkring tandplejen kommer ind i en prioritering på lige fod med det øv-